

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις
τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1954

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 242

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 3072. Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ N. Δ. 2510)53 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν προσωπικοῦ Τραπεζιτικῶν Ἰδρυμάτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»... 1
- N. Δ. 3073. Περὶ καθορισμοῦ σειρᾶς ἀρχιότητος τῶν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς... 2
- N. Δ. 3074. Περὶ λειτουργίας τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς... 3
- N. Δ. 3075. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 5026 «περὶ Δικαστηρίου Κακούργιων»... 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3072.

Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ N. Δ. 2510) 1953 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν προσωπικοῦ Τραπεζιτικῶν Ἰδρυμάτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Π Α Υ Λ Ο Σ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1954 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ N.Δ. 2510)53 διαγράφονται αἱ λέξεις «τέρας διατάξεως τῆς κειμένης νομοθεσίας» καὶ προστίθενται «νομικῆς διατάξεως τῆς μέχρι τῆς συγχωνεύσεως τῶν Τραπεζῶν ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας».

Εἰς τὸ μέσον τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ N. Δ. 2510)1953 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «θεωροῦνται ὡς συμπληρώσαντες ὅριον ἡλικίας ὑποχρεωτικῆς ἐξόδου» καὶ πρὸ τῆς φράσεως «οἱ συμπληρώσαντες ἢ ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ὁργανισμοῦ συμπληροῦντες» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ ἐξέρχονται τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1954».

2. Εἰς τὸ ἀρθρον 3 τοῦ N.Δ. 2510)53 ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι διαγραφαὶ καὶ προσθήκαι :

α) Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης περιόδου τῆς παρ. 1 προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Ὡς τοιαῦται συμβάσεις, ἀποφάσεις κλπ., νοοῦνται αἱ ἀφορώσαι ἢ γενόμεναι μετὰ τοῦ συνόλου τοῦ προσωπικοῦ ἢ μετὰ κατηγορίας αὐτοῦ ἢ μεμονωμένων ἐξ αὐτοῦ ἀτόμων καὶ δὴ τοῦ τακτικοῦ, ἐκτάκτου, προσωρινοῦ, ὑπαλληλικοῦ, ἐπιστημονικοῦ, ἐργατοτεχνικοῦ, ὑπηρετικοῦ ὡς καὶ ἐπὶ ὀρισμένῳ χρόνῳ προσωπικοῦ.

β) Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας περιόδου τῆς αὐτῆς παρ. 1 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ἐπίσης παύουσιν ἰσχύουσαι συμφωνίαι ἢ συμβάσεις» καὶ πρὸ τῆς λέξεως «τῆς συσταθείσης» προστίθενται αἱ λέξεις «ὡς ἀνωτέρω καθορίζονται».

γ) Ἐν τῇ περιόδῳ τρίτῃ τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 αἱ λέξεις «μετὰ ἓν ἔτος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «μετὰ δύο ἔτη».

δ) Ἡ παράγραφος 2 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«2. Ὡσαύτως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος παύει ἰσχύουσα καὶ εἶναι ἄκυρος πᾶσα σύμβασις ἢ συμφωνία μεταξὺ οἰασδήποτε τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν καὶ ἀποχωρησάντων πρὸ τῆς συγχωνεύσεως ὑπαλλήλων, μηχανικῶν, τεχνικῶν συμβούλων, νομικῶν συμβούλων, δικηγόρων, τεχνιτῶν, ἐργατῶν καὶ παντὸς δι' οἰασδήποτε σχέσεως ἐργασίας ἢ ἐντολῆς συνδεθέντος ἢ συνέεομένου προσώπου ἢ καὶ μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἔστω καὶ ἂν τὰ ἐκ τῆς τοιαύτης συμβάσεως ἢ συμφωνίας ἀπορρέοντα δικαιώματα ἔχουν ἀναγνωρισθῇ καὶ δικαστικῶς, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις νόμου, Διατάγματος, Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, δι' ὧν ἔχει συμφωνηθῇ ἢ ἔχει καθορισθῇ οἰασδήποτε παροχῇ, εἴτε α) ὑπὸ μορφήν διαφορᾶς μεταξὺ συντάξεως καὶ τῶν ἀποδογῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμων τῶν, εἴτε β) ὑπὸ μορφήν καταβολῆς παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς συντάξεως, ἣν θὰ ἐλάμβανον οἱ ἐξελθόντες λόγῳ ἐλαττώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας καὶ μέχρι τῆς χρονολογίας, καθ' ἣν θὰ ἐξέρχοντο ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ κατὰ τὴν πρόσληψιν αὐτῶν ἰσχύοντος ὁρίου ἡλικίας, εἴτε γ) ὑπὸ μορφήν ἰσοδίου ἢ ὀρισμένων ἐτῶν μνημίου ἢ ἐτησίου βοηθήματος ἢ παροχῆς, εἴτε δ) ὑπ' οἰανδήποτε ἄλλην μορφήν καὶ αἰτίαν εἰς πρόσωπα λαμβάνοντα σύνταξιν ἢ καὶ μὴ ἀπαγορευομένης καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς συνολολογήσεως τοιούτων συμβάσεων ἢ συμφωνιῶν.

Ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς περιπτώσεως α, ἡ ὑποχρεώσις τῆς συσταθείσης Τραπεζῆς περιορίζεται εἰς μόνον τὴν καταβολὴν τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς συντάξεως ἣν λαμβάνουν καὶ τὴν ὁποῖαν ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον καὶ ἐκείνης ἣν θὰ ἐλάμβανον ἐὰν ἐξέρχοντο τῆς ὑπηρεσίας δταν θὰ κατελαμβάνοντο ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας καὶ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας, τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ

ισχύοντος κατά την έξοδον των κανονισμού. Η Τράπεζα απαλλάσσεται πάσης από της συνάψεως της τοιαύτης συμβάσεως ή συμφωνίας τυχόν αναληφθείσης παρ' αυτής υποχρεώσεως, περί καταβολής εις το οικείον Ταμείον Συντάξεων των παρ' αυτού καταβληθεισών και εν τῷ μέλλοντι καταβληθεισών συντάξεων εις τους ούτω αποχωρούντας, κηρύσσουμένης έκτοτε δια του παρόντος άρθρου και ανισχύρου πάσης τοιαύτης υποχρεώσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξετελέσθη μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος. Τὰ τυχόν καταβληθέντα δὲν ἀναζητούνται.

Ἐπὶ της περιπτώσεως β, ἡ Τράπεζα απαλλάσσεται ἀπὸ της 1ης Σεπτεμβρίου 1954 πάσης ὡς μέχρι τοῦδε υποχρεώσεως της ἐναντι τῶν ἐξεληθόντων της περιπτώσεως ταύτης. οἵτινες ἀπὸ της ἀνωτέρω ἡμερομηνίας δικαιούνται μόνον νὰ λαμβάνωσι παρὰ μὲν τοῦ οἰκίου Ταμείου Συντάξεων, υποχρεομένου πρὸς τοῦτο, τὴν σύνταξιν τὴν ὁποίαν δικαιούνται βάσει τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας, ἅτινα ἔχουν μέχρι της ἀνω ἡμερομηνίας, παρὰ δὲ της Τραπεζῆς τὴν διαφοράν μεταξὺ της ὡς ἀνω συντάξεως καὶ ἐκείνης ἣν θὰ ἐλάμβανον ἐὰν ἐξήρχοντο της ὑπηρεσίας ὅταν θὰ κατελαμβάνοντο ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, τοῦ καθοριζομένου κατὰ τὸν Κανονισμόν ὅστις ἰσχύει κατὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου τούτου ἡλικίας, της Τραπεζῆς υποχρεουμένης συγχρόνως νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ οἰκείον Ταμείον Συντάξεων τὰς λόγῳ της συντάξεως εἰσφοράς, αἵτινες θὰ κατεβάλλοντο εἰς τὸ Ταμείον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὡς ἀνω ὁρίου ἡλικίας.

Ἐπὶ της περιπτώσεως γ' ἡ υποχρέωσις της Τραπεζῆς συνεχίζεται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ βοηθήματος ἢ της παροχῆς ἐφ' ὅσον δικαιούχοι εἶναι τέως μέλη τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς ἢ τῶν συγγενευθεισῶν Τραπεζῶν καὶ ἐφ' ὅσον τὸ βοηθήμα ἢ ἡ παροχὴ διὰ μὲν τοὺς δικαιουμένους συντάξεως δὲν ὑπερβαίνει τὸ 1)4 της συντάξεως τῶν διὰ δὲ τοὺς μὴ δικαιουμένους συντάξεως δὲν ὑπερβαίνει τὸ 1)3 τοῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως τοῦ παρεχομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ταμείου Συντάξεων, περιοριζομένη ἄλλως ἀντιστοίχως μέχρι τῶν ὁρίων τούτων, ἐπὶ δὲ της περιπτώσεως δ' ἡ Τράπεζα απαλλάσσεται πάσης οἰαδήποτε υποχρεώσεως.

ε) Ἡ παράγραφος 3 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Κατ' ἐξαίρεσιν αἱ διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου 2 δὲν ἐφαρμόζονται α) ἐπὶ τῶν ἀναπήρων πολέμου, β) ἐπὶ ἐκείνων ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν, οἵτινες ἀπεχώρησαν της ὑπηρεσίας διὰ λόγους υγείας καὶ τῶν ὁποίων ἡ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότης διεπιστώθη τότε καὶ θέλει διαπιστωθῇ καὶ πάλιν διὰ νέας ἐξετάσεως καὶ ἀποφάσεως τῶν ἀρμοδίων ἐξ ἱατρῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ οἰκείου Ταμείου Συντάξεων. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῶν ἐκ τοῦ προσωπικοῦ της Τραπεζῆς Ἑλλάδος ἢ ἀνικανότης κρίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51 ἥτοι θεωροῦνται ἄνικανοι πρὸς ἐργασίαν οἱ μετὰ τὴν ἐπανεξέτασιν παρουσιάζοντες ἀναπηρίαν μὲ ποσοτὰ 66 ο)ο καὶ ἀνω. Οἱ ἀπὸ της ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 2510)53 μέχρι της ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐξετασθέντες ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῶν συγγενευομένων Τραπεζῶν καὶ της Τραπεζῆς της Ἑλλάδος δὲν ἐπανεξετάζονται. Διὰ τοὺς ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τούτου τῶν Τραπεζῶν τούτων κρινόμενος υγιεὶς ἐφαρμόζεται ἡ προηγουμένη παράγραφος 2 (περίπτωσις α') τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, διατηρουμένου τοῦ δικαιώματος της πλήρους συντάξεως τῶν καὶ γ) ἐπὶ ἐκείνων ἐκ τοῦ προσωπικοῦ, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόλυσις ἔχει ἤδη κριθῇ παρὰ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 61 παρ. 1 τοῦ Ν. 6298)34 Τμήματος τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργίῳ Ἑργασίας Συμβουλίου Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, εἰς δ' προσέφυγον συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 9 παρ. 1 τοῦ Α. Ν. 694)47, ὡς γενομένη ἀνευ ἰκανῶς ἀποχρῶντος λόγου καὶ οὐχὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει της ὑπηρεσίας».

3. Οἱ διατελέσαντες ὁμηροὶ πολέμου ἐκ τοῦ προσωπικοῦ της Τραπεζῆς Ἑλλάδος, ἀνεξαρτήτως της αἰτιολογίας της ἐκ της ὑπηρεσίας ἐθελουσίας ἐξόδου τῶν, δὲν δίδονται ὑπὸ τῶν διατάξεων της παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 3 καὶ παραγράφου 5 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. Δ. 2510)1953.

Ἄρθρον 2.

Ὁφείλει τοῦ ἀποχωρήσαντος ἢ ἀπολυθέντος προσωπικοῦ της Τραπεζῆς «Ἑθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν» μὴ ἐξοφληθεῖσαι κατὰ τὴν λύσιν της συμβάσεως καὶ μὴ οὔσαι ἐξησφαλισμέναι δι' ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας, τυχάνουσι πληρωτέαι εἰς μηνιαίας δόσεις ἀτόκως ἐκ της συντάξεως ἣν δικαιούται λαμβάνειν ὁ ἀποχωρήσας ἢ ἀπολυθεὶς παρὰ τοῦ οἰκείου Ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου. Τὸ πληρωτέον ποσὸν κατὰ μῆνα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)8 της μηνιαίας συντάξεως.

Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς εἰς τὸ μέλλον ἀποχωροῦντας ἢ ἀπολυομένους. Διὰ περίπτωσιν καθ' ἣν μέλος τι τοῦ ἀποχωροῦντος ἢ ἀπολυομένου προσωπικοῦ ἔχον τοιαύτην ὀφειλὴν πρὸς τὴν Τράπεζαν δὲν δικαιούται συντάξεως, ἀλλ' ἐφ' ἀπαξ ἀποζημιώσεως παρὰ της Τραπεζῆς ἢ παροχῆς τινος παρ' ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου, υποχρεοῦται εἰς τὴν ὁλοσχερῇ πληρωμὴν της ἐν λόγῳ ὀφειλῆς ἐκ της ληφθησομένης ἀποζημιώσεως ἢ παροχῆς, τῶν δόσεων της ὀφειλῆς θεωρουμένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ληξίπροθέσμων.

Τὰ οἰκεία Ταμεία καὶ Ἀσφαλιστικοὶ Ὅργανισμοί, εἰς οὓς τὸ ὡς ἀνω προσωπικὸν μετέχει, υποχρεοῦνται βάσει τοῦ παρόντος Ν. Δ. καὶ ἐπὶ τῇ γνωστοποιήσει παρὰ της Τραπεζῆς της ἀπαιτήσεως της καὶ τῶν δόσεων νὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν παρακράτησιν τῶν δόσεων ἐκ τῶν μηνιαίων συντάξεων καὶ καταβολὴν τούτων τῇ Τραπεζῇ.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Ν. Δ. 2510)53 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Συνδῆκαι ἐργασίας (ὠραι ἐργασίας, ἀδειαι κλπ) εὐνοικώτεραι διὰ τὸ προσωπικὸν ἐκατέρας τῶν συγγενευθεισῶν Τραπεζῶν κατὰ τὸν πρὸ της συγγενεύσεως χρόνον θεωροῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ὁργανισμοῦ ὡς μὴ ὑφιστάμεναι».

2. Εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω ἀρθροῦ 5 μετὰ τὰς λέξεις «αἱ διατάξεις τοῦ» καὶ πρὸ τῶν λέξεων «παρόντος Ν. Δ.» προστίθενται αἱ λέξεις «ἀρθροῦ 4 τοῦ».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν. Δ. 2510)53 καὶ μετὰ τὴν φράσιν: «Διὰ τὴν ρύθμισιν της ἐκ της συγγενεύσεως δημιουργουμένης καταστάσεως» καὶ πρὸ της φράσεως: «ἡ συσταθεῖσα Τράπεζα δικαιούται» προστίθενται αἱ λέξεις: «καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ ταύτης παρουσιασθησομένων ἐν τῷ μέλλοντι ζητημάτων».

Ἡ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν. Δ. 2510)53 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Νόμου 2626)1953 προβλεπομένη Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον εἶναι παρὼν ὁ Πρόεδρος καὶ δύο τοῦλάχιστον μέλη της Ἐπιτροπῆς. Ἀποφάσεις ἤδη ληφθεῖσαι κατὰ τὴν ἀπαρτίαν ταύτην εἶναι ἐγκυροί.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 2511)1953 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Ν. Δ. 2510)1953 καταγγελίων συμβάσεως ἐργασίας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παρὰρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Ν. Δ. 2510)53 ἀποτελεῖ ἰδιαιτερον ἀρθρον ὑπ' ἀριθ. 10, τὸ δὲ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ οὕτω δημιουργουμένου ἀρθροῦ ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Καταβληθεῖσαι ἀποδοχαὶ τοῦ καταργουμένου τούτου ἀρθροῦ δὲν ἀναζητούνται».

Ἄρθρον 6.

Ἐπανεφέρονται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. Δ. 2510)53 ἐπὶ ἐν ἐξάμηνον ἀπὸ της δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προκειμένου μόνον περὶ ἀπολύσεων δικηγόρων.

Ἄρθρον 7.

Μέλη ἐπαγγελματικοῦ σωματείου ἀπόλλυσιν αὐτοδικαίως τὴν ἰδιότητά των ταύτην, ἐφ' ἣς παύσῃ νὰ εὐρίσκωνται εἰς ἐνεργὸν ἀσκήσιν τοῦ ἀσκουμένου παρὰ τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου ἐπαγγέλματος. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν Σωματείων τοῦ προσωπικοῦ Τραπεζῶν καὶ τῶν Σωματείων ὑπαλλήλων Ὁργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου.

"Άρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Βέρνης τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Γ. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑΣ, Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΣΤ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Χ. ΣΟΛΩΜΩΝΙΔΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Α. ΕΤΤΑΣΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3073.

Περὶ καθορισμοῦ σειρᾶς ἀρχαιότητος τῶν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1954 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσομεν :

"Άρθρον 1.

1. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος τῶν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 2 τοῦ παρόντος, ἀρμόδιον καθίσταται τὸ Συμβούλιον Προαγωγῶν Χωροφυλακῆς, ὅπερ συνεδριάζει καὶ ἀποφασίζει κατὰ τὰς περὶ τούτου ἰσχύουσας διατάξεις.

2. Χρέη Γραμματέως ἐκτελεῖ ἀνώτερος Ἀξιωματικὸς Χωροφυλακῆς, ὀρίζομενος διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν.

3. Τὸ Συμβούλιον συγκαλεῖται ἐντὸς 20ημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν, ἐν ᾗ ὀρίζεται καὶ ὁ χρόνος διαρκείας τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, ὅστις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τοῦ ἐνὸς μηνός, ὡς ἀπαιτεῖται νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓνα εἰσέτι μῆνα, κατόπιν ἡτιολογημένης προτάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου.

4. Τὸ Συμβούλιον ἀποφαίνεται περὶ τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος τῶν ἐν ἀρθρῷ 2 (ΑΞ)κῶν, καθορίζον δι' ἀπαντας καὶ τὴν χρονολογίαν καθ' ἣν εἶναι νὰ προαχθῶσιν εἰς ἕκαστον βαθμὸν, λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὰ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ καὶ Ἀρχηγείῳ Χωροφυλακῆς ὑπάρχοντα στοιχεῖα (ἀτομικοὺς καὶ γενικοὺς φακέλλους, ἀτομικὰ βιβλιάρια, ἀποφάσεις Συμβουλίου Ἐπικρατείας κλπ.), ὡς καὶ τὰς παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων υποβληθέντας αἰτήσεις, ἃς δικαιούνται νὰ υποβάλλωσιν ἐντὸς 15ημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν (Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ Χωροφυλακῆς).

5. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου υποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἑσωτερικῶν, οὗτοι ὑποχρεωτικαὶ δι' αὐτόν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου συντάσσεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς υποδοῆς αὐτῶν τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων, πῖναξ σειρᾶς ἀρχαιότητος ἀπάντων τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος. Ὁ πῖναξ οὗτος, κυρούμενος διὰ Β. Διατάγματος, ἀποτελεῖ τὴν ἐπετηρίδα τῶν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς.

"Άρθρον 2.

1. Τὸ ἀνωτέρω Συμβούλιον θὰ καθορίσῃ τὴν σειρὰν ἀρχαιότητος τῶν κατωτέρω κατηγοριῶν καὶ μεμονωμένων περιπτώσεων Ἀξιωματικῶν.

α). Τῶν Ἀξιωματικῶν οἵτινες ἀπέκτησαν τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπομοιράρχου δυνάμει τῶν Νόμων 272)1943, 342)1943, 494)1943, 411)1943, Α. Ν. 8244)1944, Ν. Δ. 320)1947 Α. Ν. 228)1945, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν Α. Ν. 926 καὶ 1038 τοῦ ἔτους 1946 καὶ Α. Ν. 1327)1949.

β). Τῶν Ἀξιωματικῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Α. Ν. 4564)1930.

γ). Τῶν Ἀξιωματικῶν οἵτινες ἐκρίθησαν εὐμενῶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν Χωροφυλακῆς κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 5 ἐδάφ. 2 τοῦ ἀπὸ 16)19.4.1935 Α. Ν.

2. Διατάξεις Νόμων, δυνάμει τῶν ὁποίων συνεπληρώθησαν ἢ κατηργήθησαν αἱ τοιαῦται τοῦ ἀρθροῦ 2 παρὰγρ. 4 ἐδάφ. γ' καὶ δ' τῆς 29)1945 Συντακτικῆς Πράξεως, καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἰσχυσαν. Προαγωγαί, τυχὸν γενόμεναι βάσει τῶν καταργουμένων διατάξεων, ἀκυροῦνται ἀφ' ἧς ἐγένοντο.

3. Ἀποκαταστάσεις Ἀξιωματικῶν γενόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 10 τῆς ὑπ' ἀριθ. 29)1945 Συντακτικῆς Πράξεως, διὰ διοικητικῶν πράξεων, ἐκδοθεισῶν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Α. Ν. 905)1946, ἀκυροῦνται ἀφ' ἧς ἐγένοντο, ἐφαρμοζομένης ἐν προκειμένῳ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Νόμου τούτου (Α. Ν. 905)1946) δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη τὸ προρρηθὲν ἀρθρον 10 τῆς 29)1945 Συντακτικῆς Πράξεως.

4. Ἡ προαγωγή εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Μοιράρχων, τῶν σχολικῶν τάξεων 1937—1939 καὶ 1938—1940, λογίζεται ὡς γενομένη, ἀφ' ἧς οὗτοι συνεπλήρωσαν ἐξ ἑτῆ καὶ ἐξ μῆνας πραγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ἀνθυπομοιράρχου καὶ Ὑπομοιράρχου, ἐφ' ὅσον ἐξεπαιδεύθησαν ἐπὶ δύο (2) σχολικὰ ἔτη.

"Άρθρον 3.

1. Ἀξιωματικοὶ οἵτινες ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἀπόλλυσιν ἀρχαιότητα καθιστάμενοι νεώτεροι ἐτέρου ἢ ἐτέρων φερόντων κατώτερον βαθμὸν, διατηροῦσι τὸν βαθμὸν ὃν ἤδη φέρουσι. τάσσονται ὅμως προσωρινῶς εἰς τὸ ἀριστερὸν ἐν τῇ ἐπετηρίδῃ τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ βαθμοῦ τούτου κατὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἐκ τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ σειρὰν ἀρχαιότητος τῶν, μὴ καταλαμβάνοντες ὀργανικὰς θέσεις οὐδὲ παρακωλύοντες τὴν προαγωγὴν τῶν ἀρχαιοτέρων τῶν τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ.

Ἡ προαγωγή τούτων εἰς τὸν ὃν διατηροῦσι βαθμὸν λογίζεται καὶ δι' αὐτοὺς ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἀφ' ἧς ἔχει ἢ θέλει προαχθῆ εἰς τούτον ὁ ἀμέσως πρὸ αὐτῶν ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀρχαιοτέρων τῶν.

2. Ἀξιωματικοὶ οἵτινες ἀνακτῶσιν ἀρχαιότητα ἐναντι Ἀξιωματικῶν κατεχόντων ἀνώτερον βαθμὸν, δὲν προάγονται αὐτοδικαίως εἰς τὸν βαθμὸν τούτον, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχωσι κεναὶ θέσεις καὶ ὅστιν ἐγγεγραμμένοι εἰς πίνακα προακτέων. Οὗτοι προαγόμενοι τάσσονται πρὸ τῶν νεωτέρων τῶν.

"Άρθρον 4.

Μοίραρχοι ἐγγεγραμμένοι εἰς πίνακα προακτέων ἔτους 1949—50, μὴ προαχθέντες κατὰ μῆνα Ἰανουάριον 1951 συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 34 παρὰγρ. 2 τοῦ Α. Ν. 2307)1940 πρὸς πληρῶσιν τῶν ὑφισταμένων τότε κενῶν θέσεων Ταγματάρχων, θεωροῦνται προαχθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τούτον (Ταγματάρχου) ἀπὸ τῆς 31.1.1951 ἀφ' ἧς ἐδικαιούντο.

"Άρθρον 5.

Οἱ διατηρούμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ παρόντος ἐν τῷ βαθμῷ τῶν Ἀξιωματικῶν, ὑπόκεινται εἰς κρίσιν τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελεν υποβληθῇ διὰ τούτους πρότασις μὴ προ-

αγωγής ή αποστρατείας, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις περὶ προαγωγῶν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλάκῃς.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἐπερχόμεναι μεταβολαὶ εἰς τὴν σειράν ἀρχαιότητος τῶν Ἀξιωματικῶν οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἀσκούσιν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν καὶ ἄλλων οἰκονομικῶν δικαιωμάτων τῶν.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ὁπωσδήποτε ἐξεληθόντων τοῦ Σώματος Ἀξιωματικῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἄρθρον 8.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος αἴρεται ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 2683)1953, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Νόμου 2743)1954 ὁρισθεῖσα ἀναστολὴ προαγωγῶν Ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 9.

Αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προαγωγαὶ ἐνεργοῦνται ἐκ τῶν ἰσχυρόντων κεκυρωμένων πινάκων προακτέων, μετὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπ' αὐτῶν τῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2, 3 καὶ 4 καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τούτου ἐπερχομένων μεταβολῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ἀναδρομικότης τῆς προαγωγῆς τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Ἀξιωματικῶν, δὲν γεννᾷ εἰς αὐτοὺς δικαίωμα οἰαδήποτε ἄλλης προαγωγῆς, πλὴν τῆς κατ' ἀρχαιότητα ἢ κατ' ἐκλογὴν προαγωγῆς, βάσει τῶν περὶ ἱεραρχίας καὶ προαγωγῶν διατάξεων.

2. Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς Ἀξιωματικούς, οἵτινες κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἤθελον ὑπαχθῆ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἰδίου ἄρθρου.

Ἄρθρον 11.

Αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισθῆσονται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι καταργεῖται.
2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Βέρνης τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Γ. ΡΑΛΛΗΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑΣ, Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΣΤ. ΚΟΤΝΔΟΤΡΟΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Σ. ΑΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΟΤΑΝΣ, Β. ΒΡΑΧΝΟΣ, Α. ΕΥΤΑΞΙΑΣ, Χ. ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3074. (3)

Περὶ λειτουργίας τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1954 σύμφωνον γνώμην

τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1837 τῆς 8ης Ἰουνίου 1951 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου (περὶ λειτουργίας τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς) τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 173 τῆς 12ης Ἰουνίου 1951 τεύχος πρῶτον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἔχουσαι ὡς ἐξῆς:

«Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1837.

Περὶ λειτουργίας τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν Συνεδριάσιν τῆς 6 Ἰουνίου 1951 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναπορεύτου ἀνάγκης, Ἀναγκαστικοῦ Νόμου (περὶ λειτουργίας τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς), ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ διάρκεια τῆς λειτουργίας τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἡ λειτουργία αὕτη καθορίζεται εἰς τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 1015)1946, τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 588)1948, τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 659)1948, τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 811)1948, τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 1066)1948, τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 1043)1949 καὶ τὸν παρόντα Ἀναγκαστικὸν Νόμον, παρατείνεται καὶ μετὰ τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1952, ὡς θέλει ὁρίσθῃ διὰ Β. Δ. ἐκτιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2. Εἰς τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν μετέχουσιν, ὡς μέλη, ἀντὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας οἱ Ὑπουργοὶ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, καὶ ὁ Ὑφυπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ.

3. Εἰς τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν προστίθεται, ὡς μέλος, εἰς τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἰδικὸς εἰς τὰ νομισματικὰ καὶ οἰκονομικὰ καθόλου ζητήματα, ὁρίζομενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

1. Καθορίζεται ὅτι ἡ ἐκ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1015)1946 ἀπορρέουσα ἀρμοδιότης τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν σχέσει μὲ τὴν συναλλαγματικὴν πολιτικὴν, περιλαμβάνει τὸ δικαίωμα αὐτῆς, ὅπως ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης διατάξεως Νόμου, ἀποκρίξῃ περὶ τῶν ὄρων ἀποκτήσεως καὶ διαθέσεως ὑπὸ παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος ἐν Ἑλλάδι, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ξένων τραπεζογραμμάτων ἢ χρυσοῦ καὶ χρυσῶν νομισμάτων, ἀδιακρίτως ἐὰν τὰ ὡς ἄνω. ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα κλπ. εὑρίσκωνται ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.

2. Πᾶσα ἀλλαγὴ εἰς τὴν ἰσοτιμίαν τῆς δραχμῆς πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν λίραν στερλίαν καὶ τὸ δολλάριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Β. Ἀμερικῆς γίνεται διὰ Β. Διατάγματος ἐκτιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Ὅσῳκις ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ δὲν παρίσταται αὐτοπροσώπως εἰς τὰς Συνεδριάσεις τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀναπληροῦται ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς Πρόεδρος τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τούτου δὲ ἐπίσης μὴ παρισταμένου αὐτοπροσώπως, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου.

2. Οἱ Ὑπουργοὶ μέλη τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπόντες ἢ κωλυόμενοι, ἀναπληροῦνται, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ὡς μελῶν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

3. Τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ Ὑποδιοικητὴς ταύτης.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ χρονικὰ διαστήματα, οὐχὶ μεγαλύτερα τῶν ἑξ μηνῶν, ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ δὲ συνέρχεται εἰς εἰδικὴν

σύσχεψιν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπανεξετάσεως καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς, σχετικῶς μετὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ μέσῳ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν χρηματοδοτήσιν τῆς Γεωργίας, τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὴν γνώμην καὶ τὰς ἀπόψεις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 588)1948 Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς, χωρὶς πάντως νὰ δεσμεύεται ἐκ τούτων. Ἡ παρούσα διάταξις δὲν θέλει ἐμποδίζει τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν ἀπὸ τοῦ νὰ λαμβάνῃ ἀποφάσεις εἰς οἰανδήποτε ἄλλην στιγμήν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω θέματος.

*Ἀρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, ὑποβληθέντος πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἄμα συνερχομένην, ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουνίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ,
Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, Δ. ΜΑΚΚΑΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Ι.
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Φ.
ΖΑΓΜΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ,
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ, Δ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛΟΠΟΥΛΟΣ,
Γ. ΜΟΔΗΣ, Δ. ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουνίου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

*Ἀρθρον δεῦτερον.

Αἱ διατάξεις τοῦ διὰ τοῦ ἁρθρου πρώτου τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος κυρουμένου Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1837 τροποποιούνται ἢ συμπληροῦνται ὡς κάτωθι:

Α) Ἡ διάρκεια τῆς λειτουργίας τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς παρατείνεται ἀφ' ἧς αὕτη ἔληξε μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1956.

Β) Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρίτῃ παρόντων ἑξι τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, αἱ δὲ ἀφάσεις τῆς διὰ πάντα ἐν γένει τὰ θέματα τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς λαμβάνονται διὰ τῆς ψήφου πέντε τοῦλάχιστον τῶν παρόντων μελῶν τῆς.

Γ) Διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ τροποποιῇται ἡ σύνθεσις τῶν μελῶν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ νὰ ὀρίζωνται τὰ τῆς ἀπαρίτης τῆς καὶ τὰ τοῦ τρόπου λήψεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς.

Δ) Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅπως δι' ἀποφάσεώς της συνιστᾷ ὑποεπιτροπὰς ἀπαρτιζομένας ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ὡς καὶ ἑξ Ἀνωτάτων Ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους ἢ Συμβούλων καὶ Ἀνωτάτων Ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἀρμοδιότης τῶν ὁρίστων, ὡς καὶ ὁ τρόπος λήψεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν, θέλει καθορίζεσθαι διὰ τῶν περὶ συστάσεως τῶν ὑποεπιτροπῶν τούτων ἀποφάσεων τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὰς ὡς ἄνω Ὑποεπιτροπὰς ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ μεταδιβάλλῃ μέρος τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς ἐξαίρεται:

α) Τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἀπορροῦσης ἐκ τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1015 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τοῦ ἔτους 1946 καὶ

β) Τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἀπορροῦσης ἐκ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1837 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τοῦ ἔτους 1951.

Ε) Ἡ ἀρμοδιότης τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ἀφορῶσα εἰς τὴν πιστωτικὴν πολιτικὴν καὶ τὸν ἐλεγχον τῆς πίστεως, συνίσταται εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς οἰκονομίας καθόλου πιστώσεων, ὡς καὶ τὴν θέσπισιν γενικῶν κανόνων ὑφ' οὓς θὰ παρέχωνται αἱ πιστώσεις αὗται, εἴτε ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ κεφαλαίων ταύτης μέσῳ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, εἴτε καὶ ἐξ ἰδίων τῶν Τραπεζῶν τούτων διαθεσίμων κεφαλαίων.

Εἰς ας περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν παροχὴν βιομηχανικῶν, ἐμπορικῶν ἢ ἄλλων πιστώσεων, αὗται χορηγοῦνται διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἁρθρου (περίπτωσις Δ) προβλεπομένων ὑποεπιτροπῶν, ὅπου ὅμως παρίσταται ἀνάγκη ἀποκλίσεως ἀπὸ τῶν σχετικῶν περὶ χρηματοδοτήσεως κανόνων τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπαιτεῖται καὶ ἀπόφασις τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΣΤ) Αἱ εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθρου 1, τοῦ διὰ τοῦ ἁρθρου πρώτου τοῦ παρόντος κυρουμένου Α. Ν. 1837)51, λέξεις «καὶ ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συνταγματοῦ» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας».

Ζ) Καταργεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1837 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τοῦ ἔτους 1951.

*Ἀρθρον τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Νόμου 233 τοῦ 1945 «περὶ χρηματοδοτήσεως ἐπιχειρήσεων ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος» παρατείνεται ἀφ' ἧς αὕτη ἔληξε καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ λειτουργία τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

*Ἀρθρον τέταρτον.

Εἰς τὴν διὰ τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 588 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τοῦ 1948 «περὶ ἐλέγχου πίστεως» προβλεπομένην Γνωμοδοτικὴν Ἐπιτροπὴν προστίθεται καὶ ὁ Διοικητῆς τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

*Ἀρθρον πέμπτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Βέρνης τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Γ. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑΣ, Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΣΤ. ΚΟΤΝΑΟΥΤΡΟΣ, Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ, Χ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΙΟΥΛΗΣ, Α. ΕΤΤΑΞΙΑΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3075.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 5026 «περὶ Δικαστηρίου Κακουργιοδικῶν».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1954 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρ. 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

"Άρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ κωδ. ν. 5026)1931 «περὶ Δικαστηρίου Κακουργιοδικῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Ἴκανοί πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου, εἶναι οἱ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου κατοικοῦντες ἢ μονίμως διαμένοντες Ἕλληνας πολῖται ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἔχοντες συμπληρώσει τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ μὴ ὑπερέχοντες τὸ 70ὸν, κεκτημένοι δὲ ἀπολυτήριον στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀπολαύοντες τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων.

2. Ἡ ιδιότης τοῦ δημοτοῦ, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἢ τοιοῦτου νομικῶν προσώπων, τοῦ δημοδιδασκάλου, τοῦ παιδαγωγοῦ καὶ τοῦ καθηγητοῦ μέσων, ἀνωτέρων ἢ ἀνωτάτων Σχολῶν, δὲν συνιστᾷ κώλυμα διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου».

"Άρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἐνόρκοι δὲν δύνανται νὰ ᾧσιν ἰσοβίως μὲν οἱ Κληρικοὶ οἰουδήποτε βαθμοῦ καὶ παντὸς θρησκευματος, ὡς καὶ οἱ Μοναχοί, προσωπαῖως δὲ α) οἱ Ὑπουργοί, οἱ Βουλευταί, β) οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς, οἱ Νομάρχαι, οἱ Διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι, γ) οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων, δ) τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ μέλη τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οἱ ἰσόβιοι Δικασταὶ καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς καὶ Ἀντεισαγγελεῖς τοῦ Κράτους, οἱ παρὰ Πρωτοδικαίς καὶ ταῖς Εἰσαγγελίαις ἑμμεῖδοι Πάρεδροι, ε) οἱ Εἰρηνοδίκαι, οἱ Πταισματοδίκαι, οἱ Ἀγρονόμοι καὶ οἱ Δασονόμοι, στ) οἱ ὑπάλληλοι τῆς Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων, ζ) οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ κατὰ γῆν θάλασσαν καὶ ἀέρα Στρατοῦ, τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τοῦ Ἀρμενικοῦ Σώματος καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, η) οἱ Τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι, ταχυδρομικοὶ, τηλεγραφικοὶ καὶ τῶν τηλεφώνων».

"Άρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἰσοβίως ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀρθρα 521 καὶ ἐπ. τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἐπελθούσαν ἀποκατάστασιν εἶναι : α) οἱ καταδικασθέντες ἐνεκα κακουργήματος ἢ πλημμελήματος εἰς φυλάκισιν ἀνωτέρων τῶν δύο ἐτῶν, β) οἱ ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαφάνει, ἀπάτη, πλαστογραφίᾳ, ψευδορκίᾳ ἢ ἐγκλήματι κατὰ τῶν ἡθῶν, ἀπιστίᾳ περὶ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, δωροδοκίᾳ, ἐκβιάσει ἢ καταπιέσει καταδικασθέντες, οἱ αἰθετοὶ καὶ ἂν εἶναι ἢ ἐπιβληθεῖσα ποινή».

"Άρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Προσωπαῖως ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου εἰσὶν: α') οἱ συνεπείᾳ καταδίκης εἰς πρόσκαιρον ἀποστέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καταδικασθέντες κατὰ τὸ ἀρθρον 60 τοῦ Ποιν. Κώδικος καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀποστέρησις, β') οἱ συνεπείᾳ καταδίκης ἐκπεσόντες δημοσίας ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης πρὸς ἀνάκτησιν ταύτης, γ') οἱ παραπεμφθέντες δυνάμει ἀρετακλήτου ἢ τηλεσιδίου βουλευματος εἰς δίχην ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι ἐκ τῶν συνεπαγομένων τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἀποστέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἐφ' ὅσον ἐκκρεμεῖ ἡ κατ' αὐτῶν κατηγορία, δ') οἱ ἐστερημένοι διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐλευθέρως διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν καὶ ε') οἱ διανοητικῶς πάσχοντες καὶ οἱ ἐστερημένοι τῆς ἀκοῆς ἢ τῆς ὁράσεως.

"Άρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Τὸ Συμβούλιον τῶν Πρωτοδικῶν, μετέχοντος καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως ἀνευ ψήφου, συντάσσει μέχρι τῆς 20 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους τὸν κατάλογον τῶν ἐνόρκων ἐκ τῶν πολιτῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων τῶν κατοικούντων ἢ μονίμως διαμένωντων ἐν τῇ πόλει ἐν ἣ ἔδρευε τὸ Κακουργιοδικεῖον, ἰδιαίτερον δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσόντα καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς ἀπαγορευτικὰς ἐξαίρεσεις. Κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν καταλόγων τούτων προτιμῶνται τὰ πρόσωπα τὰ παρέχοντα ἐγγύρα χρηστότητος, ἀνεξαρτησίας γνώμης καὶ μεζονος κοινωνικῆς πείρας.

Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ λάβῃ πληροφορίας παρὰ τῶν Ἀκαδημιῶν, Πανεπιστημίων, Πολυτεχνείων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν, Ἐπιστημονικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Συλλόγων, Ὁργανώσεων, Σωματείων, Ἐμπορικῶν, Βιομηχανικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων, Συνεταιρισμῶν, Ἐργατικῶν Κέντρων, Ἐπιστημονικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Γυναικείων Ὁργανώσεων, ὡς καὶ πάσης Δημοσίας, Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς.

Οἱ ἀνωτέρω κατάλογοι τῶν ἐνόρκων ἀμφοτέρων τῶν φύλων περιλαμβάνουσιν ἐν συνόλῳ διὰ τὰς Ἀθήνας, τὸν Πειραιᾶ, τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὰς Πάτρας τὰ ὀνόματα μέχρι δύο χιλιάδων (2.000) ἀλλ' οὐχὶ ἔλασσον τῶν χιλίων πεντακοσίων (1500), διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις μέχρι χιλίων πεντακοσίων (1500) οὐχὶ δὲ ἔλασσον τῶν τριακοσίων (300) ὀνομάτων.

Ὁ κατάλογος τῶν γυναικῶν ἐνόρκων δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ ὀνόματα πλεονα τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγραφέντων ἐνόρκων.

Ἐὰν τὸ Συμβούλιον τῶν Πρωτοδικῶν δὲν ἀνευρίσκῃ ἐξήκοντα (60) τοὐλάχιστον γυναῖκας πληρούσας τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου, τότε συντάσσει ἕνα μόνον κατάλογον ἐνόρκων ἐκ τοῦ ἀρρένου φύλου ἐξ ὧν συγκροτεῖται τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων».

"Άρθρον 6.

Τὸ ἀρθρον 17 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ὁ Εἰσαγγελεὺς, οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὡς καὶ πᾶς πολίτης δύναται ν' ἀνευθύνωσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἐνστάσεις περὶ ἐγγραφῆς τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου ἢ διαγραφῆς τῶν ἀπολεσάντων ταῦτα, τῶν καταστάντων ἀνικάνων, τῶν ἐχόντων λόγους ἀπαλλαγῆς ἢ τῶν ἀποβιωσάντων.

Αἱ ἐνστάσεις γίνονται διὰ προφορικῆς δηλώσεως ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Πρωτοδικῶν, συντασσομένης ἀτελοῦς ἐκθέσεως καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ ἐνισταμένου καὶ τοῦ γραμματέως, ἢ κοινοποιούνται τῷ ἀρμοδίῳ Εἰσαγγελεῖ τῶν Πρωτοδικῶν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

Ἡ προφορικὴ ἢ ἐγγραφὸς κατὰ τ' ἀνωτέρω καὶ ἐντὸς τῆς ἄνω χρονολογίας δηλώσεως τῆς γυναικὸς ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ ν' ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐνόρκου, ἀποτελεῖ αὐτοδικαίως καὶ ἀνευ ἐρεύνης τινὸς λόγον διαγραφῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Πρωτοδικῶν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων γυναικῶν».

"Άρθρον 7.

Τὸ ἀρθρον 20 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Κακουργιοδικείου ἐκάστου μηνός, τὸ Πρωτοδικεῖον ἐν Συμβουλίῳ ἐκλέγει ἐκ μὲν τοῦ καταλόγου ἀρρένων ἐνόρκων διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην καὶ Πάτρας ἑκατὸν πενήκοντα (150) ἐνόρκους, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις ἑκατὸν (100) ἐνόρκους, ἐκ δὲ τοῦ καταλόγου τῶν γυναικῶν τεσσαράκοντα (40) μὲν διὰ τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην καὶ Πάτρας, εἰκοσιν (20) δὲ διὰ τὰς λοιπὰς πόλεις.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ Πρωτοδικεῖον ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει προβαίνει εἰς τὴν κλήρωσιν ἐξήκοντα (60) ἐνόρκων ἐκ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκλεγέντων, ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ἐκ δύο κληρωτίδων, ἰδιαίτερος δι' ἕκαστον φύλον, ἐξαγομένων ἐκ μὲν τῆς κληρωτίδος τῶν ἀρρένων ἐνόρκων τεσσαράκοντα ἐξ (46), ἐκ δὲ τῆς τῶν γυναικῶν δέκα τεσσάρων (14).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω κληρωθέντων οἱ μὲν ἐκ τῆς κληρωτίδος τῶν ἀρρένων πρῶτοι κληρωθέντες δέκα πέντε (15) ὡς καὶ αἱ ἐκ τῆς κληρωτίδος τῶν γυναικῶν πρῶται κληρωθεῖσαι πέντε (5), εἶναι οἱ ταχτικοὶ ἐνόρκοι διὰ τὸ πρῶτον δωδεκαήμε-

ρον, οί δὲ μετ' αὐτοὺς ὀκτώ (8) τῶν ἀρρένων καὶ δύο (2) τῶν γυναικῶν ἀναπληρωματικοὶ διὰ τὸ αὐτὸ δωδεκαήμερον.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν συνεχείᾳ γίνεται ἡ κλήρωσις διὰ τὸ δεύτερον δωδεκαήμερον τοῦ μηνὸς ἐκ τῶν εἰς τὰς κληρωτίδας ὑπολοίπων εἰκοσι (20) τακτικῶν ἐνόρκων καὶ δέκα (10) ἀναπληρωματικῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην σύνοδον τοῦ αὐτοῦ ἔτους κληρωθέντων ἐνόρκων, δὲν τίθενται εἰς τὴν κληρωτίδα τῆς ἀμέσως ἐπομένης συνόδου».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ αὐτοῦ ἀνωτέρω νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ἐάν, μετὰ τὴν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα κλήρωσιν παρὰ τοῦ Πρωτοδικείου, βεβαιωθῇ ὅτι τινὲς τῶν κληρωθέντων, κατὰ τὰ ἄνω τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἐνόρκων ἀπεβίωσαν, ἀπώλεσαν τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου, ἢ δὲν εἶχον ἀρχικῶς ταῦτα, ἀπηλλάγησαν ἢ εἰσὶν ἀνύπαρκτα πρόσωπα ἢ ἐν γένει βεβαιωθῇ ὅτι εἰσὶν ἀνίκανοι νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ καθήκοντα τοῦ ἐνόρκου κατὰ τὰ ἄρθρα 11-13, τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων μετὰ τὴν διαγραφὴν τούτων ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων κατὰ τὸ ἄρθρον 30 προβαίνει κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 21 διατασσόμενα εἰς τὴν κλήρωσιν ἴσου ἀριθμοῦ ἐνόρκων πρὸς τοὺς διαγραφέντας ἐκ τοῦ οἰκείου καταλόγου τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 20 ἐκλεγέντων. Οἱ οὕτω κληρωθέντες ἀντικαθιστῶσι τοὺς διαγραφέντας ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ κληρώσεως».

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 38 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως ἐκάστης ποινικῆς δίχης ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, παρόντος τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου ἀρχεται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν ἀρρένων ἐνόρκων μέχρις οὗ συμπληρωθῇ ἐξ αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν δεκαπέντε (15) ἐνόρκων, ἀκολουθῶν δὲ τοῦ ἰδιαίτερου καταλόγου τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν γυναικῶν ἐνόρκων μέχρι συμπληρώσεως καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πέντε (5) ἐνόρκων».

Τὰ ὀνόματα τῶν εἰκοσιν (20) ἀνωτέρω ἐνόρκων ἀμφοτέρων τῶν φύλων τίθεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς ἰδιαίτερας κληρωτίδας τῶν ἀρρένων καὶ γυναικῶν, πρὸς κλήρωσιν ἐξ ἀμφοτέρων τοῦ δεκαμελοῦς Δικαστηρίου ὅπερ θέλει δικαστὴ τὴν ὑπόθεσιν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 39 ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου τῶν ἀρρένων ἐνόρκων προχωρεῖ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ διπλασίου ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου κληρωθησομένων ἀναπληρωματικῶν ἐνόρκων. Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Εἰσαγγελέως, τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, κατηγορουμένου ἢ τῇ δηλώσει τοῦ ἐνόρκου οὗτος τὸ ὄνομα ἐξεφωνήθῃ ἐκ τοῦ καταλόγου, δὲν τίθεται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου ἐν τῇ κληρωτίδι τὸ ὄνομα τοῦ ἐνόρκου ὅστις ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ συνέπραξεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως ἢ ὡς μάρτυς ἐμαρτύρησεν ἢ ὡς πραγματογνομόνων ἐγνωμοδότησεν ἢ ἔχει συμφέρον ὡς ἀδικηθεὶς ἢ ζημιωθεὶς ἢ παρέστη ὡς συνήγορος κατὰ τὴν προδικασίαν τινὸς τῶν διαδίκων, συμβουλευσας, συντάξας ὑπομνήματα, πολιτικῶς ἀγωγὰς κλπ., ἢ παρέστη ἢ παρίσταται τοιοῦτος ἐπ' ἀκροατηρίου καὶ οἰουδήποτε συμμετόχου ἢ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, πρὸς δὲ τῶν κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ δευτέρου ἐκ κηδευίας τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, κατηγορουμένου ἢ τῶν συνηγόρων. Μὴ γενομένης ἀντιρρήσεως, ἡ συγκρότησις εἶναι νόμιμος.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν ἐνόρκων γυναικῶν ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν κληρωτίδα ὀνόματα πέντε (5) γυναικῶν ἐνόρκων, ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰκοσιν (20) ἐνόρκων συμπληροῦται ἐκ τῶν κληρωθέντων τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν ἐνόρκων ἀνδρῶν».

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 39 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Ἐάν τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων νομίσῃ ὅτι ἐνεκα τῆς διαρκείας δίχης τινὸς ἐνδέχεται νὰ κωλυθῇ τις τῶν δέκα (10) ἐνόρκων νὰ παραμείνῃ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐτυμηγορίας, δύναται πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων, νὰ διατάξῃ τὴν ἐξαγωγήν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἀρρένων ἐνόρκων μέχρι τεσσάρων (4) προσέτι ὀνομάτων, ἐκτὸς τῶν ἀπαιτούμενων δέκα (10) πρὸς συγκρότησιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων».

Οἱ ἀναπληρωματικοὶ οὗτοι ἐνόρκοι παρעυρίσκονται καθ' ὅλην τὴν διαρκείαν τῆς συζητήσεως καὶ ἀναπληροῦσι κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὀνομάτων αὐτῶν τὸν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐτυμηγορίας ἀποχωρήσαντα ἐνόρκον».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 40 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Ἀφοῦ τεθῶσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τὰ ὀνόματα τῶν εἰκοσι (20) ἀρρένων καὶ γυναικῶν ἐνόρκων εἰς τὰς ἰδιαίτερας δι' ἕκαστον φύλλον κληρωτίδας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου τῶν Συνέδρων ἐξάγει ἐκ τῆς κληρωτίδος τῶν ἀρρένων ἅνδ' ἐν ὀνομα, ὅπερ ἐκφωνεῖ καὶ γνωστοποιεῖ ἰδιαίτερος εἰς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ τὸν κατηγορούμενον πρὸς ἀκρίσιν τοῦ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον δικαιώματος τῆς ἐξαίρεσεως, μέχρι τῆς συμπληρώσεως μετὰ τὰς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐξαίρεσεις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑπτὰ (7) ἀρρένων ἐνόρκων, μετ' ὃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξάγει ἐκ τῆς κληρωτίδος τῶν γυναικῶν ἅνδ' ἐν ὀνομα μέχρι συμπληρώσεως, μετὰ τὴν ἀκρίσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαίρεσεως, τῶν τριῶν (3) γυναικῶν ἐνόρκων».

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 41 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ ἐξαίρετωσιν ἕκαστος ἅνδ' πέντε (5) ἐνόρκους ἐξ ὧν τέσσαρες (4) ἄρρενας καὶ μίαν (1) γυναῖκα, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 39 ἐάν μὲν διαταχθῇ ἡ κλήρωσις ἐνὸς ἐπὶ πλέον ἐνόρκου, ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ ἐξαίρεσθ' ἑνὸς (5) ἄρρενας ἐνόρκους, ἐάν δὲ διαταχθῇ ἡ κλήρωσις δύο (2) ἐπὶ πλέον ὅ,τε Εἰσαγγελεὺς καὶ κατηγορούμενος δύναται νὰ ἐξαίρετωσιν ἕκαστος ἅνδ' πέντε (5) ἄρρενας, ἐάν ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων εἶναι περιττός, ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσθ' ἕνα (1) περισσότερον ἄρρενα ἐνόρκον».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 44 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Ἡ κλήρωσις περατοῦται ἅμα ἐξαχθῶσιν ἐκ τῶν κληρωτίδων τὰ ὀνόματα τῶν ἑπτὰ (7) ἀρρένων καὶ τριῶν (3) γυναικῶν, κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ἐγένετο χρῆσις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαίρεσεως, συμπληρουμένου οὕτω τοῦ δεκαμελοῦς Δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων».

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 39, ὁ πρὸς σύστασιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἐκ τῶν κληρωτίδων ἐξαχθέντων ὀνομάτων, κυβάνεται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὀριζόμενα, μέχρι τῶν δεκατεσσάρων (14)».

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 47, τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ὁ ἐνόρκος τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐξήχθη πρῶτον ἐκ τῆς κληρωτίδος τῶν ἀρρένων, θεωρεῖται ὡς προϊστάμενος τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, ἐν δὲν διαρρίσθῃ ἄλλος ἐκ τῶν ἀρρένων ἐνόρκων τῇ συναίνεσι αὐτοῦ καὶ δι' ἐλευθέρας ἐκλογῆς τῶν λοιπῶν».

Ἄρθρον 16.

Ἐν μὴ καταρτίσει, κατ' ἄρθρον 5, καταλόγου ἐνόρκων γυναικῶν, τὸ Δικαστήριον τῶν ἐνόρκων συγκροτεῖται ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἀρρένων, συμπληρουμένων ὅλων τῶν διὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῷ παρόντι Ν.Δ., ὡς πρὸς τὴν συγκρότησιν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἀριθμῶν δι' ἀναλόγου τοιοῦτου ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἀρρένων ἐνόρκων.

Άρθρον 17.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ Νομ. Διατάγματος 572/1945, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 614/1945, εἶναι ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ συγκροτῇ δικαστήρια Κακουρ-
γιοδικῶν πλείονα τοῦ ενός, εἰς πάσας τὰς πόλεις καὶ καθ' ὅλους τοὺς μῆνας τοῦ ἔτους.

Άρθρον 18.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1955, ὁ δὲ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ συνταχθεὶς καταλόγος ἐνόρκων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ διατάξεις περὶ κληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως ἐνόρκων ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἰδίου ἔτους, μέχρι τῆς ὁποίας χρονολογίας ἰσχύει ὁ κατὰ τὰς μέχρι σήμερον ἰσχυούσας διατάξεις καταρτισθεὶς καταλόγος ἐνόρκων ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ περὶ κληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως αὐτῶν διατάξεις.

2. Καταργεῖται πᾶσα ἄλλη γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις νόμου ἀντιτιθεμένη εἰς τὸν παρόντα.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Βέρνης τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Γ. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, ΚΑ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑΣ, Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΛΑΚΗΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΙΟΥΤΑΝΗΣ, Σ. ΓΤΑΛΙΣΤΡΑΣ, Χ. ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ